

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Athanasius & Paulus Romam profecti, ac Iulij Pontificis literis nixi,
proprias sedes rursus consequuti sunt. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

quadragies centena millia medimnorum, quod illi ab eius patre in dies singulos donatum erat, multauit. Nam ante illud tempus circiter octuagies centena millia medimnorum frumenti, quod Alexandria eo aduchi solet, illi vbi erant suppeditata. Macedonium verò Imperator Episcopum eius ciuitatis renūciare distulit. Etenim in illum, non solū quod de eius sententia & cōsilio neutiquam delectus fuisset, Verum etiā quod propter graues tumultus inter ipsum & Paulum excitatos, cum alij multi, tum dux eius Hermogenes trucidatus fuisset, iracundia admodum exarsit. Itaq; potestate Macedonio conuentus in ea solum ecclesia celebrandi, in qua electus erat episcopus, permissa, Antiochiam reuertit. Interea temporis Ariani Gregorium vtpote à populo magnopere inuisum Alexandria transferunt: idq; nō ea de causa solum, sed etiam cum propter templi incendium, tum propterea quod non satis videbatur ipforum opinioni patrocinari. Georgium igitur accersunt, qui & ex Cappadocia oriundus, & opinione de religione, quam illi tuebatur, imbutus fuit.

Vide Niceph. lib. 9. cap. 7.

Hic leg. Niceph. li bro. 9. cap. 7.

Quòd Athanasius & Paulus Romam profecti, ac Iulij Pontificis literis nixi, proprias sedes rursus consequuti sunt. CAP. XI.

Athanasius verò vix dum in Italiam traiecerat. Id tēpo-
ris Constans, qui inter Cæsares minimus natus fuit, fra-
tre suo Constantino, sicut iam antea diximus, à militi-
bus interfecto, imperij partibus versus occidentem p̄fuit.
Eodem tempore Paulus episcopus Constantinopolis, Af-
clepas Gazæ, Marcellus Ancyrae, vrbis minoris Galatiæ, &
Lucius Adrianopolis, alius ob aliam causam, accusati, & ec-
clesiis suis eiekti, Romæ omnium ciuitatum facile principi
versantes, Iulium episcopū Romanū de suo ipforū statu cer-
tiorē faciunt. Ille verò, quoniā Ecclesia Romana priuilegiū
præter cæteras obtinebat, literis suis ad episcopos oriētis li-
beri⁹ perscriptis, illorū partes tueri studet: in orientē literas
mittit, quo & suus cuiq; locus restitueretur, & eos qui illos
temere abdicauerāt grauitè reprehēderet. Illi decedūt Ro-
ma: literisq; Iulij episcopi cōfisi, ad suas ipforū ecclesias rede-
unt: literas, ad quos scriptæ erāt, mittūt. Hi, vbi eas acceperāt
Iulij

SOCRATIS HISTORIAE

Iulii reprehensionem contumelia loco ducūt. Concilium Antiochiæ conuocant. Ibi, simul atque conuenerant, de cōmuni omnium sententia epistolam conscribunt, per quam Iulium contra acrius insimulant, ostenduntq; si qui eorum arbitrio ecclesia forte exacti essent, rem ab eo non debere decerni. Nam quando ille Nouatum ecclesia exturbarat, ipsos minimè contradixisse. Ista episcopi orientis Iulio episcopo Romano per literas significarunt. Cæterum quoniã, Athanasio Alexandriam ingresso, tumultus à Georgio Ariano excitatus est (fertur enim istius conatu turbas, cædesq; hominum factas) & Ariani cum istos tumultus, tum eorum causas in Athanasium, tanquam earum authorē transferre, propterea pauca mihi hoc loco de eisdem rebus dicenda sunt. Veras earum causas, & si Deus, qui est veritatis iudex, solus quidem intelligit: tamen quod eiusmodi res cum multitudo intestina seditione digladietur, maxima ex parte accidere soleant, prudentibus viris minimè obscurum est. Quare Athanasii accusatores temere & sine causâ culpã in eum conferunt: & Sabinus vel maximè, erroris Macedoniani patronus: qui si, vel quanta & quàm graua mala Ariani contra Athanasium, aliosq; qui fidei Consubstantialis firmè adhærescebant, machinati fuissent, vel quas exostulationes concilia Athanasii causa coacta, de illo fecissent, vel quæ facinora hæreticorum princeps Macedonius contra omnes ecclesias molitus esset, secum diligenter considerasset, aut certe conticuisset, aut si cœpisset loqui, ea loqui debuisset, quæ ad istarum rerum vituperationē spectassent. Iam verò ista omnia silentio præterit: res autem ab Athanasio gestas falso criminatur. At de Macedonio hæreticorum Coryphæo, dum audaces & perditos eius conatus, quos tã tragicè parauerat, penitus occultare studet, nullam omnino fecit mentionem. Et quod multo plus habet admirationis, de Arianis quos ipse vitabat, non male loquitur. Quinetiã de electione Macedonii, quem secutus est, plane reticuit. Nam si illius mentionem fecisset, mentionem etiã suorum ipsius scelerum (sicut ea, quæ in illa ipsa electione acta sunt, satis perspicuè declarant) omnino facere necesse fuisset. Verum de illo hætenus.

Quòd